

18 Ιουνίου 2017

Ιρλανδός στρατιώτης έγινε ορθόδοξος ιερέας!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Πολλοί είναι οι δρόμοι που μπορεί να ακολουθήσει ένας άνθρωπος, για να

συναντήσει τον Θεό.

Κάποιες φορές μοιάζουν να βρίσκονται μακριά από την Εκκλησία, όμως αυτό δεν εμποδίζει το Θεία χάρη να ενεργήσει μέσα στην ελευθερία του ανθρώπου και να τον οδηγήσει πιο κοντά στον αληθινό Θεό.

Στο παρελθόν έχουν καταγραφεί πολλές περιπτώσεις ανθρώπων οι οποίοι μεγάλωσαν σε διαφορετικό χριστιανικό περιβάλλον, όμως με έναν θαυμαστό τρόπο τα βήματά τους οδηγήθηκαν στην ορθόδοξη πίστη.

Μια τέτοια, ιδιαίτερη περίπτωση είναι και εκείνη του π. Τόμας Κάρολ από το Δουβλίνο.

Τίποτα στα νεανικά χρόνια του δεν προμήνυε την εξέλιξη της ζωής του εντός της Ορθόδοξης Εκκλησίας, και μάλιστα ως ιερέας της.

Ο π. Τόμας μεγάλωσε σε μια αγροτική περιοχή του Τιπερέρι, σε μια οικογένεια με δυνατούς με τον στρατό δεσμούς

ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ

Ο πατέρας του πολέμησε στην Καλλίπολη, ενώ ο θείος τον στη μάχη της Θεσσαλονίκης κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Μεγαλώνοντας, σε ένα καθολικό γυμνάσιο ένωσε το κάλεσμα για να γίνει ιερέας.

Του είπαν όμως πως δεν ήταν έτοιμος και, έτσι, ακολούθησε τα βήματα του πατέρα του και κατατάχθηκε στον ιρλανδικό στρατό.

Κάποια στιγμή στα νεανικά χρόνια του παρατήρησε στο Δουβλίνο μια εκκλησία διαφορετική από τις άλλες.

Ήταν μια εκκλησία που ξεχώριζε από τις άλλες στην πόλη λόγω του διακοσμημένου τέμπλου της, που χώριζε την Αγία Τράπεζα από τον κυρίως ναό, και επειδή ήταν ορθόδοξη.

Αυτή ήταν και η πρώτη, ελάχιστη επαφή του με την Ορθοδοξία, χωρίς όμως τότε να δοθεί συνέχεια.

Η δεύτερη και καθοριστική επαφή του με την Ορθοδοξία θα πραγματοποιούνταν τη δεκαετία του '60, όταν κατά τη διάρκεια της θητείας του στην Κύπρο με τα Ηνωμένα Έθνη, ο π. Τόμας άκουσε για πρώτη φορά να γίνεται λόγος για την Ορθόδοξη Εκκλησία.

Για να προστατέψουν τούς στρατιώτες τους, ώστε να μην επηρεαστούν με οποιονδήποτε τρόπο, τα Ηνωμένα Έθνη δεν επέτρεπαν καμία κοινωνική επαφή μεταξύ αυτών κατ των δύο κοινοτήτων Της Κύπρου.

Παρ' όλα αυτά, ο π. Τόμας δεν μπόρεσε να ακολουθήσει τη συγκεκριμένη εντολή.

«Είχα γνωριμίες με Κυπρίους, αλλά το μοναδικό άτομο με το οποίο είχα τακτική επικοινωνία ήταν ένας Ελληνορθόδοξος ιερέας σε κάποιο χωριό» θυμάται. Ο π. Τόμας τον συναντούσε συχνά για να συζητήσει μαζί τον περί Θεολογίας, αλλά και για να διαφωνήσει με τον ιερέα σε κάποιες περιπτώσεις.

Ακόμα και αυτή η διαφωνία όμως υπήρξε γόνιμη για τον μετέπειτα ορθόδοξο κληρικό.

«Πολλές φορές δεν μπορούσαμε να συμφωνήσουμε σε κάτι, αλλά μου άφησε μια θετική εντύπωση» τονίζει ο π. Τόμας.

Η εμπειρία τον αυτή τον ώθησε να ερευνήσει την ορθόδοξη πίστη περισσότερο. Όταν όμως επέστρεψε στην Ιρλανδία, υπήρχαν μόνο λίγοι Έλληνες και Κύπριοι που ζούσαν εκεί.

Η ΕΝΟΡΙΑ

Δεν είχαν δημιουργήσει ακόμα κάποια κοινότητα, οπότε κανείς δεν μπορούσε να τον βοηθήσει στην αναζήτησή του. Μόνο όταν ο Αρχιεπίσκοπος Θυάτειρων της Μεγάλης Βρετανίας Μεθόδιος ίδρυσε την πρώτη ορθόδοξη ενορία στην Ιρλανδία το 1981 κατέστη για τον π. Τόμας δυνατό να συναντήσει και να μιλήσει με ανθρώπους που μοιραζόνταν το ίδιο ενδιαφέρον.

Νωρίτερα είχε επικοινωνήσει με τις Ελληνορθόδοξες Αρχιεπισκοπές του Λονδίνου, αλλά κανείς δεν απάντησε στις επιστολές του. «Προφανώς νόμισαν πως ήμουν απλώς κάποιος που ζητούσε πληροφορίες» εξηγεί ο π. Τόμας.

Η πορεία του όμως προς την Ορθοδοξία δεν σταμάτησε εκεί. Όταν η ενορία ιδρύθηκε από τον Μεθόδιο, ένας φίλος έτυχε να του το αναφέρει κατά τύχη.

Τότε επισκέφθηκε αμέσως την εκκλησία, ωστόσο χρειάστηκαν άλλα πέντε χρόνια ώσπου να αποφασίσει να κάνει το μεγάλο βήμα και να κατηχηθεί.

Για τον π. Τόμας η Εκκλησία είναι ένας ζωντανός οργανισμός και πρέπει να προσαρμόζεται στην κοινωνία – όχι η κοινωνία σε αυτήν.

Άλλος ένας λόγος για τον οποίο θαυμάζει Την Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία είναι

το γεγονός ότι αυτή απευθύνεται σε όλες τις εθνικότητες.

Όπως ο ίδιος αναφέρει, «όλες οι ελληνορθόδοξες Αρχιεπισκοπές στη Βρετανία έχουν γύρω στο 30% μη Έλληνες κληρικούς, οπότε οι λειτουργίες τους εκτελούνται συχνότατα στα αγγλικά. Άλλες Θρησκευτικές δικαιοδοσίες, όπως η ρουμανική και η ρωσική, τελούν τα μυστήρια αποκλειστικά στη γλώσσα τούς, μόνο για τους υπηκόους τους».

Ο π. Τόμας Κάρολ είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα ανθρώπου που δεν ακολούθησε την πεπατημένη, δεν ασπάστηκε μια θρησκεία λόγω της οικογενειακής ή της εθνικής παράδοσης.

Ερεύνησε για πολλά χρόνια και τελικά έδωσε μια ορθόδοξη απάντηση στο κενό της πνευματικής ζωής του, κάτι για το οποίο δεν έχει μετανιώσει.

«ΟΣΟ ΗΜΟΥΝ ΚΑΘΟΛΙΚΟΣ, ΕΝΙΩΘΑ ΕΝΑ ΚΕΝΟ»

«Τελικά, έγινα ορθόδοξος το 1986, οπότε δεν κάνω τίποτα βιαστικά» αστειεύεται ο π. Τόμας και προσθέτει: «Μετά όμως αφοσιώθηκα. Συνταξιοδοτήθηκα νωρίς από το επάγγελμά μου, το 1996, και άρχισα σπουδές στη Θεολογία».

Έπειτα από το πέρας των σπουδών του αρχικά διετέλεσε διάκονος επί τέσσερα χρόνια στην καινούργια ενορία, προτού τελικά χειροτονηθεί ιερέας.

Για τον ίδιο ο ρόλος του υπήρξε πάντα λειτούργημα και ποτέ επάγγελμα. Όπως αναφέρει, αισθανόταν ένα μεγάλο κενό στην πνευματική ζωή του τον καιρό που ήταν καθολικός.

Μάλιστα, ο ιερέας τονίζει: «Εδώ ήταν που η Ορθοδοξία μπήκε στη ζωή μου και μου έδωσε κάτι απτά να ασπαστώ. Ή εκκλησία η ίδια, η διάταξή της, τα μυστήρια, ακόμα και η μυρωδιά του λιβανιού, σε ελκύουν αμέσως».

Πηγή: romfea.gr